

POSSESSIUS

ADJECTIUS POSSESSIUS

Los adjectius possessius tònicos són:

MASCULÍ	FEMENÍ
meu / meus	mia / mies
tou / tous	tua / tues
sou / sous	sua / sues
nostro / nostros	nostra / nostres
vostro / vostros	vostra / vostres
d'ellos / d'elles (sou / sous)	d'ellos / d'elles (sua / sues)

Les formes *sou/sua*, *sous/sues*, referides a la 3a persona plural, en alguerès avui en dia són poquíssim emprades, substituïdes de les formes *d'ellos/d'elles*. Però, si no hi ha confusió en lo número dels posseïdors, són d'emprar normalment en la llengua escrita:

«Vicent i Sílvia enguany fan lo sou viatge d'agost en França»;

«Los sous fills són ja a la universitat»;

«Tots tenen la sua manera de fer»;

«Anna i Salvador tenen les sues llicions de música cada dimarts a la tarda».

Los adjectius possessius àtons són:

<i>MASCULÍ</i>	<i>FEMENÍ</i>
mon / mos	ma / mes
ton / tos	ta / tes
son / sos	sa / ses

S'apren exclusivament a davant de substantius que indiquen parentela:

«Mon xiu és doctor»;

«Mos cosins arribaran demà»;

«Ma sogra té 70 anys»;

«Mes filles juguen a bàsquet»;

«Ahir he vist a ton gendre»;

«Ara tos fills sigueran ja fadrinets, no?»;

«I ta iaia, com està?»;

«Són dos mesos que no veig a tes cunyades»;

«Saludi a son nét de part mia, per plaier»;

«Sa nora és gran amiga mia»;

«Mos coneixévem assai amb sos nebots»;

«La culpa és de ses comades».

Les formes de 3a persona *son/sa, sos/ses* signifiquen exclusivament 'de vostè' i no mai 'd'ell/d'ella'.

En l'alguerès de la primera meitat del Nou-cents existiven també les formes possessives àtones *nostron* i *vostron*, avui pràcticament desconegudes: *«Nostron pare era un bon inseridor»;* *«Avui he coneixut a vostron germà».*

En usos formals, són formes de recuperar, almanco en la llengua escrita.